

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/121/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314010251
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6314010251.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Jána Bednára a Mgr. Rudolfa Ďurtu, v trestnej veci obžalovaného K. T., stíhaného pre prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, 2 Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. januára 2016, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno, sp.zn. 3T/76/2014 zo dňa 22.10.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného K. T. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp.zn. 3T 76/2014, zo dňa 22.10.2015 bol obž. K. T. uznaný vinným z prečinu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, 2 Tr.zák. za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

ako konateľ spoločnosti Agrojas s.r.o., so sídlom Humenné, Laborecká 80, zmaril uspokojenie pohľadávky svojho veriteľa - spoločnosť Hofer s.r.o., so sídlom Prešov, vzniknutej na základe faktúry č. 014/2007 zo dňa 12. 06. 2007, splatnej dňa 27. 06. 2007, na sumu 90.440,- Sk a faktúru č. 061/2007 zo dňa 25. 09. 2007, splatnej dňa 09. 10. 2007 na sumu 154.700,- Sk tým, že previedol nehnuteľnosti patriace spoločnosti Agrojas s.r.o. na základe kúpnych zmlúv V-387/2009 zo dňa 10. 03. 2009 za kúpnu cenu 26.555,- € a V-315/2009 zo dňa 26. 02. 2009 za kúpnu cenu 91.981,- € na veriteľa PD Dobrá Niva a.s., so sídlom Dobrá Niva, pričom finančné prostriedky získané z predaja týchto nehnuteľností nepoužil na pomerné uspokojenie pohľadávok spoločnosti Hofer s.r.o. Prešov, ale na započítanie s pohľadávkami len jedného z veriteľov PD Dobrá Niva a to započítaním zo dňa 10. 03. 2009 a navyše vykonaným znaleckým dokazovaním z odvetvia ekonomiky bolo zistené, že obžalovaný v období od 27. 06. 2007 do 31. 12. 2008 uprednostnil a uspokojoval iných veriteľov a nie poškodeného, čím spôsobil spoločnosti Hofer s.r.o. so sídlom Prešov, Tajovského 1, škodu vo výške 8.137,15 €
Za toto konanie bol obžalovaný K. T. odsúdený podľa § 240 ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodenej spoločnosti Hofer s.r.o., so sídlom Prešov, Tajovského 1, škodu vo výške 8.137,15 €.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku cestou splnomocneného obhajcu podal odvolanie obž. K. T..

Obžalovaný vo svojom odvolaní uviedol, že nesúhlasí s prvostupňovým rozsudkom a žiada, aby bol spod obžaloby oslobodený postupom podľa § 285 písm. b/ Tr.por., prípadne aby súd vrátil vec súdu prvého stupňa na doplnenie dokazovania v zmysle § 322 ods. 1 Tr.por.

V ďalšej časti odvolania obžalovaný cestou obhajcu uviedol, že prvostupňový súd si dal za účelom zistenia schopnosti splácania splatných záväzkov vypracovať znalecký posudok znalkyňou U.. S., kde

zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že tento je v značnom rozpore s vykonaným dokazovaním. Súd podľa názoru obhajoby nemôže nahrádzať úlohu znalca a pokiaľ mala znalkyňa pochybnosti o schopnosti spoločnosti Agrojas, s.r.o. plniť svoje splatné záväzky, mala nariadiť rekonštrukciu dôkazov, nakoľko účtovná dokumentácia týkajúca sa finančnej situácie v danom období je archivovaná na príslušnom daňovom úrade. Ďalej obhajoba uvádzala, že pokiaľ prvostupňový súd v napadnutom rozsudku konštatoval chyby v účtovníctve za r. 2009, poukazuje na to, že tieto nemôžu zakladať trestno-právnu zodpovednosť obžalovaného za trestný čin, ktorý mu je kladený za vinu.

Ďalej podľa názoru obhajoby je nesprávny záver okresného súdu, keď ho zaviazal na náhradu celej škody len preto, že znalkyňa nemohla určiť, v akej pomernej výške mohla spoločnosť Agrojas, s.r.o., uspokojiť spoločnosť poškodenej organizácie. Tu obhajoba poukázala na Nález Ústavného súdu SR, podľa ktorého škodou v prípade trestného činu zvýhodňovania veriteľa je hodnota zmarenej pohľadávky v tej časti, ktorá by bola inak pomerne uspokojená, teda nie celá výška uplatnenej škody poškodeným.

Ďalej obhajoba uviedla, že spoločnosť Agrojas, s.r.o. mala svojím konaním zvýhodniť veriteľa PD Dobrá Niva, a.s., pričom k zvýhodneniu veriteľa podľa názoru obhajoby nedošlo. Poukázala pritom na notársku zápisnicu spísanú v prospech oprávneného U.. O. Z. u notára JUDr. Demiana v r. 2007 o postúpení pohľadávok medzi U.. O. Z. a PD Dobrá Niva, a.s. V tomto smere poukázala obhajoba aj na to, že k vzniku záväzkov medzi obžalovaným a spoločnosťou Hofer, s.r.o. došlo až potom, čo bola u notára JUDr. Demiana spísaná notárska zápisnica o postúpení pohľadávok.

Ďalej obhajoba poukázala na Nálezy Ústavného súdu ČR, ktorým dokazovala, že je povinnosťou prvostupňového súdu zvažovať podmienky použitia zásady ultima ratio, teda že trestnoprávne konanie má byť iba posledný právny prostriedok, ktorý má význam pre zásadu ochrany svojich práv, keď v právnom štáte je neprípustné, aby prostriedky trestnej represie slúžili k uspokojovaniu subjektívnych práv súkromnoprávnej povahy.

V závere svojho odvolania obžalovaný cestou obhajcu uviedol, že v danom prípade nedošlo zo strany poškodeného k vyčerpaniu prostriedkov ostatných právnych odvetví, nakoľko si poškodený svoju pohľadávku neuplatnil ani v občiansko-súdnom konaní a neuplatnil si ju ani neskôr v konkurze a preto vymožiteľnosť pohľadávky v trestno-právnom konaní považuje za účelové a v rozpore so zásadou ultima ratio. Preto sa v konečnom dôsledku domáhal obžalovaný oslobodenia spod obžaloby.

Na verejné zasadnutie, kde krajský súd konal o odvolaní obžalovaného, sa obžalovaný nedostavil, pričom cestou prítomnej obhajkyne predložil súdu žiadosť, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti. Obhajkyňa obžalovaného prítomná na verejnom zasadnutí potom v celom rozsahu poukázala na písomné dôvody podaného odvolania a navrhla, aby bol z tohto dôvodu obžalovaný spod obžaloby oslobodený.

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí naopak uviedol, že napadnutý rozsudok považuje vo všetkých jeho záveroch za správny a zákonný a preto odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného K. T. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd v súlade s § 168 ods. 1 Tr.por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a to najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Krajský súd musí konštatovať, že aj z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného K. T. a prečo neuveril jeho obrane, že jeho konanie nie je trestným činom.

Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na viacerých hlavných pojednávaniach a aj podľa názoru odvolacieho súdu je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že obž. K. T. ako dlžník, ktorý nebol schopný splniť svoje záväzky, zmaril hoci len čiastočné uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodnil iného veriteľa a spôsobil tak väčšiu škodu, čím spáchal prečin zvýhodnenia veriteľa podľa § 240 ods. 1, 2 Tr.zák.

Správne potom postupoval okresný súd, keď za takejto situácie uznal obžalovaného vinným z uvedeného prečinu a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Správne je aj rozhodnutie okresného súdu o povinnosti obžalovaného nahradiť poškodenej strane spoločnosti Hofer, s.r.o., Prešov, škodu vo výške 8 137,15 €.

Keďže prvostupňový súd dostatočne presvedčivo a podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku dôvody svojho rozhodnutia, odvolací súd si tieto závery a úvahy súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a preto v ďalšom na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného v súvislosti s tým, že si mal prvostupňový súd dať vypracovať znalecký posudok U.. S., tu musí krajský súd konštatovať, že takéto dôvody odvolania obžalovaného nie sú správne, keďže je zrejmé, že znalecký posudok znalkyňa U.. W. S. vypracovala ešte v prípravnom konaní na podklade žiadosti vyšetrovateľa a okresný súd ju k tomuto znaleckému posudku len dopyčul a v tomto smere upravil závery znalkyne.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného v súvislosti k zvýhodňovaniu veriteľa a k tomu, že pohľadávka oprávneného U.. O. Z. bola vytvorená ešte skôr, ako došlo k zmluve s poškodenou stranou Hofer, s.r.o., tu krajský súd sa taktiež nestotožnil s dôvodmi odvolania, keďže je nepochybné, že obžalovaný odkupoval spoločnosť Agrojas, s.r.o. práve od U.. O. Z.. Pokiaľ tento oprávnený mal zamlčať pred obžalovaným pohľadávku vo vzťahu k PD Dobrá Niva, je to záležitosťou obžalovaného, ktorý si zrejme žiadnym spôsobom nepreveril účtovné doklady oprávneného U.. O. Z., keď takúto pohľadávku prehliadol, resp. ak mu bola oprávneným zamlčaná, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu takáto okolnosť nie je možná bez toho, aby o nej obžalovaný nevedel. Je vecou dobrého hospodára strážiť si svoje účty a kupovať len tie spoločnosti, o ktorých má všetky podklady. Ak tieto podklady nemá, nesie za prípadné následky svoju zodpovednosť. Tento záver si krajský súd osvojil v spojitosti s pôvodným prvostupňovým rozsudkom okresného súdu.

Pokiaľ sa obhajoba opiera o nálezy Ústavného súdu ČR v súvislosti s použitím zásady ultima ratio, v tomto smere musí krajský súd konštatovať, že nálezy ÚS ČR sú len podporné a dokresľujú možnú právnu situáciu na Slovensku, avšak pre slovenské súdy nie sú záväzné a preto v tomto smere ani nie je možné sa opierať o tieto nálezy a ani sa nimi zaoberať, navyiac keď je zrejmé a evidentné, že obžalovaný svojím konaním úmyselne konal tak, aby zvýhodnil iného veriteľa v neprospech poškodenej strany a tým mu spôsobil väčšiu škodu.

Krajský súd je preto v celom rozsahu stotožnený s prvostupňovým rozsudkom okresného súdu. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku obžalovaného o výške pohľadávky, ktorá mala byť obžalovaným spôsobená poškodenej strane, tu musí krajský súd konštatovať, že keby bol obžalovaný seriózny podnikateľ a bol by chcel poškodenej strane čo i len čiastočne nahradiť spôsobenú škodu, bol by tak urobil, keďže tak nespravil a neuhradil poškodenej strane žiadnu sumu, výrok o náhrade škody okresného súdu je aj podľa názoru krajského súdu správny a zákonný a ani v tejto časti nebolo potrebné preto napadnutý rozsudok žiadnym spôsobom meniť. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže si krajský súd žiadny z odvolacích dôvodov obžalovaného neosvojil, ale v celom rozsahu sa stotožnil s prvostupňovým rozsudkom, musel odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v súlade s § 319 Tr.por. zamietnuť.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.